

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II.

Poslovni broj: 16. P-1849/2019

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Dini Jellin, u pravnoj stvari tužitelja FUGU-PROMET d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d, OIB: 43449576658, kojeg zastupa punomoćnik Igor Šeparović, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika STUDIO MILLENIUM, d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 269D, OIB: 78165529901, kojeg zastupa punomoćnik Mario Kovačević, odvjetnik u Zagrebu, radi pobijanja, nakon javne glavne rasprave zaključene 21. travnja 2022., u prisutnosti punomoćnika stranaka, dana 17. svibnja 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja FUGU-PROMET d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d, OIB: 43449576658 koji glasi:

" 1. Utvrđuje se da je Ugovor o podjeli s preuzimanjem, kojeg su sklopili tužitelj i tuženik 10. studenog 2011. godine, kojeg je solemnizirao Javni bilježnik Pero Džankić iz Zagreba u predmetu broj: OV-13141/2011 dana 02. prosinca 2011. godine, kojim ugovorom je u odredbi članka 6.2. tužitelj na tuženika prenio imovinu i obveze i to:

I. Dugotrajna imovina

1. Nekretnine:

- a) zk.čest. 157/1 poslovna zgrada br. 269/D, podzemna garaža i dvorište, ukupne površine 3169 m², upisane u zk.ul.br. 8266 k.o. Trnje, trajno i neodvojivo povezano temeljem odredbi Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima posebnog dijela i to:
 - 78. Suvlasnički dio: 6/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-78) 1. garaža oznake GM40-1, garaža površine 13,00 čm, a nalazi se u podrumu jedan
 - 79. Suvlasnički dio: 6/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-79) 1. garaža oznake GM41-1, garaža površine 13,00 čm, a nalazi se u podrumu jedan
 - 80. Suvlasnički dio: 6/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-80) 1. garaža oznake GM42-1, garaža površine 13,00 čm, a nalazi se u podrumu jedan
 - 93. Suvlasnički dio: 6/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-93) 1. garaža oznake GM55-1, garaža površine 13,00 čm, a nalazi se u podrumu jedan
 - 94. Suvlasnički dio: 6/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-94) 1. garaža oznake GM56-1, garaža površine 13,00 čm, a nalazi se u podrumu jedan
 - 95. Suvlasnički dio: 6/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-95) 1. garaža oznake GM57-1, garaža površine 13,00 čm, a nalazi se u podrumu jedan

308. Suvlasnički dio: 163/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-308) 1. Poslovni prostor oznake PP-1-7-1, poslovni prostor na sedmom katu, prvo stubište, površine 373,00 čm, a nalazi se na sjeverozapadnoj strani zajedno s pripadajućom terasom oznake T3, te parkirališnim mjestima oznake P12 i P13 a nalaze su u dvorištu

309. Suvlasnički dio: 228/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-309) 1. Poslovni prostor oznake PP-2-7-1, poslovni prostor na sedmom katu, prvo stubište, površine 524,00 čm, a nalazi se na jugozapadnoj strani zajedno s parkirališnim mjestima oznake P14, P15 i P16 a nalaze se u dvorištu.

b) odgovarajući suvlasnički dio nekretnine – zk. čest. 1933/16 stambena jednokatna zgrada u ul. Ružmarinska br. 25, ukupne površine 85,1 hvati ili 306 m², upisane u zk.ul.br. 13667, poduložak br. 4, k.o. Grad Zagreb, uključujući pripadajuće zemljište i zajedničke dijelove i uređaje zgrade, trajno i neodvojivo povezan temeljem odredbi Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima s vlasništvom posebnog dijela, jednosobnim stanom u prizemlju desno.

c) odgovarajući suvlasnički dio nekretnine opisane kao stambena zgrada Donje Vrapče 62, Zagreb, sagrađena na čest. br. 4138/2, upisan u poduložak br. 6312 k.o. Vrapče Novo, uključujući pripadajuće zemljište i zajedničke dijelove i uređaje zgrade, trajno i neodvojivo povezan temeljem odredbi Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima s vlasništvom posebnog dijela, stanom br. 13 na IV (četvrtom) katu, koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, blagovaonice, izbe, kupaonice, WC-a, predsoblja, degažmana i lođe u ukupnoj površini od 69,19 čm.

d) odgovarajući suvlasnički dio nekretnine opisane kao stambena zgrada Donje Vrapče 62, Zagreb, sagrađena na čest. br. 4138/2, upisan u poduložak br. 3408 k.o. Vrapče Novo, uključujući pripadajuće zemljište i zajedničke dijelove i uređaje zgrade, trajno i neodvojivo povezan temeljem odredbi Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima s vlasništvom posebnog dijela, dvosobnim stanom na V (petom) katu u ukupnoj površini od 60,80 čm.

2. Pokretna imovina

Oprema i vozila – nabavna vrijednost

Dijela likovnih umjetnika

Vozila:

Bmw 530D

Alfa Romeo 147 1.9 JTD 115 discintive

Porche Carrera cabriolet 911

Scooter Peugeot Elyseo 150

Mercedes benz coupe CLS 500

Fiat punto – 1.2 16V dynamic 2002. – ZFA18800000517456

Mercedes E430 210 – WBD2100701AZ72168 – 1998.

Jeep CJ – C121851 BŠ-7006496 god. 1971.

Alfa Romeo 156 3.2GTA – ZAR93200000234498

Toyota rav4, 2.0 D-4D 4V limited

Alfa Romeo 147 1.9 JTD 115 distinct

II. Kratkotrajna imovina

Dana učešća

Potraživanja od povezanih društava

Jamčevine za operativni leasing

Dane pozajmice Ivan Čaleta

Potraživanje od kamata Ivan Čaleta

I. Kratkoročne obveze

Obveza za pozajmicu Studio millenium

Obveze prema ino dobavljaču Prvi medijski prostor

Obveze prema ino kreditoru Prvi medijski prostor

II. Dugoročne obveze

I. Kapital i rezerve

Zadržana dobit

Ukupni kapital = 1.828.198,00 kn (ukupna imovina – obveze),
bez učinka prema stečajnoj masi tužitelja.

2. Nalaže se tuženiku da vrati u stečajnu masu tužitelja svu imovinu/imovinske koristi koju je stekao po osnovi Ugovora o podjeli s preuzimanjem od 10. studenog 2011. godine.

3. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju troškove parničnog postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, u roku od osam dana pod prijetnjom ovrhe."

II. Nalaže se tužitelju FUGU-PROMET d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d, OIB: 43449576658 naknaditi tuženiku STUDIO MILLENIUM, d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 269D, OIB: 78165529901 troškove parničnog postupka u iznosu od 92.450,00 kn (slovima: devedesetdvijetisućečetristopedeset kuna) u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika STUDIO MILLENIUM, d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 269D, OIB: 78165529901 za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 62.870,00 kn (slovima: šezdesetdvijetisućeosamstosedamdeset kuna), kao neosnovan.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja FUGU-PROMET d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d, OIB: 43449576658 za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 193.000,00 kn (slovima: stodevedesettisice kuna), kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da su pravni prednik tužitelja GRP-MEDIA d.o.o., kao društvo koje se dijeli, i tuženik, kao društvo koje preuzima, sklopili 10. studenog 2011. ugovor o podjeli s preuzimanjem koji je solemnizirao javni bilježnik Pero Džankić pod brojem OV-13141/2011 2. prosinca 2011. Ističe da su stranke navedenog ugovora ugovorile primjenu od 10. rujna 2011. te je navedenim ugovorom prednik tužitelja na tuženika prenio imovinu i obveze i to;

I. Dugotrajna imovina /1.193.523,00 kn/

1. Nekretnine: /537.262,00 kn/

a) zk.čest. 157/1 poslovna zgrada br. 269/D, podzemna garaža i dvorište, ukupne površine 3169 m², upisane u zk.ul.br. 8266 k.o. Trnje, trajno i neodvojivo povezano temeljem odredbi Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima posebnog dijela i to:

78. Suvlasnički dio: 6/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-78) 1. garaža oznake GM40-1, garaža površine 13,00 čm, a nalazi se u podrumu jedan

79. Suvlasnički dio: 6/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-79) 1. garaža oznake GM41-1, garaža površine 13,00 čm, a nalazi se u podrumu jedan

80. Suvlasnički dio: 6/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-80) 1. garaža oznake GM42-1, garaža površine 13,00 čm, a nalazi se u podrumu jedan

93. Suvlasnički dio: 6/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-93) 1. garaža oznake GM55-1, garaža površine 13,00 čm, a nalazi se u podrumu jedan

94. Suvlasnički dio: 6/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-94) 1. garaža oznake GM56-1, garaža površine 13,00 čm, a nalazi se u podrumu jedan

95. Suvlasnički dio: 6/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-95) 1. garaža oznake GM57-1, garaža površine 13,00 čm, a nalazi se u podrumu jedan

308. Suvlasnički dio: 163/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-308) 1. Poslovni prostor oznake PP-1-7-1, poslovni prostor na sedmom katu, prvo stubište, površine 373,00 čm, a nalazi se na sjeverozapadnoj strani zajedno s pripadajućom terasom oznake T3, te parkirališnim mjestima oznake P12 i P13 a nalaze su u dvorištu

309. Suvlasnički dio: 228/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-309) 1. Poslovni prostor oznake PP-2-7-1, poslovni prostor na sedmom katu, prvo stubište, površine 524,00 čm, a nalazi se na jugozapadnoj strani zajedno s parkirališnim mjestima oznake P14, P15 i P16 a nalaze se u dvorištu.

b) odgovarajući suvlasnički dio nekretnine – zk. čest. 1933/16 stambena jednokatna zgrada u ul. Ružmarinska br. 25, ukupne površine 85,1 hvati ili 306 m², upisane u zk.ul.br. 13667, poduložak br. 4, k.o. Grad Zagreb, uključujući pripadajuće zemljište i zajedničke dijelove i uređaje zgrade, trajno i neodvojivo povezan temeljem odredbi Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima s vlasništvom posebnog dijela, jednosobnim stanom u prizemlju desno.

c) odgovarajući suvlasnički dio nekretnine opisane kao stambena zgrada Donje Vrapče 62, Zagreb, sagrađena na čest. br. 4138/2, upisan u poduložak br. 6312 k.o. Vrapče Novo, uključujući pripadajuće zemljište i zajedničke dijelove i uređaje zgrade, trajno i neodvojivo povezan temeljem odredbi Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima s vlasništvom posebnog dijela, stanom br. 13 na IV (četvrtom) katu, koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, blagovaonice, izbe, kupaonice, WC-a, predsoblja, degažmana i lođe u ukupnoj površini od 69,19 čm.

d) odgovarajući suvlasnički dio nekretnine opisane kao stambena zgrada Donje Vrapče 62, Zagreb, sagrađena na čest. br. 4138/2, upisan u poduložak br. 3408 k.o. Vrapče Novo, uključujući pripadajuće zemljište i zajedničke dijelove i uređaje zgrade, trajno i neodvojivo povezan temeljem odredbi Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima s vlasništvom posebnog dijela, dvosobnim stanom na V (petom) katu u ukupnoj površini od 60,80 čm.

2. Pokretna imovina /651.360,00 kn/

Oprema i vozila – nabavna vrijednost

Dijela likovnih umjetnika

Vozila:

Bmw 530D

Alfa Romeo 147 1.9 JTD 115 discintive

Porche Carrera cabriolet 911

Scooter Peugeot Elyseo 150

Mercedes benz coupe CLS 500

Fiat punto – 1.2 16V dynamic 2002. – ZFA18800000517456

Mercedes E430 210 – WBD2100701AZ72168 – 1998.

Jeep CJ – C121851 BŠ-7006496 god. 1971.

Alfa Romeo 156 3.2GTA – ZAR93200000234498

Toyota rav4, 2.0 D-4D 4V limited

Alfa Romeo 147 1.9 JTD 115 distinct

II. Kratkotrajna imovina

Dana učešća

Potraživanja od povezanih društava

Jamčevine za operativni leasing

Dane pozajmice Ivan Čaleta

Potraživanje od kamata Ivan Čaleta

Ukupno imovina: 11.077.438,00 kn

I. Kratkoročne obveze

Obveza za pozajmicu Studio millenium

Obveze prema ino dobavljaču Prvi medijski prostor

Obveze prema ino kreditoru Prvi medijski prostor

II. Dugoročne obveze

Ukupno obveze: 9.249.240,00 kn

I. Kapital i rezerve

Zadržana dobit

Ukupni kapital = 1.828.198,00 kn (ukupna imovina – obveze).

Ističe da su navedenim ugovorom stranke odredile da poslovnu cjelinu koja obuhvaća zakup i prodaju medijskog prostora, promidžbu, ostale djelatnosti i imovinu koja služi obavljanju te djelatnosti zadržava GRP-MEDIA d.o.o., a poslovna cjelina koja se odnosi na poslovanje nekretninama, turističke usluge, usluge iznajmljivanja plovila, iznajmljivanje opreme, ostale djelatnosti i imovinu koja služi obavljanju tih djelatnosti prelazi tuženiku. Navodi da su tim ugovorom stranke definirale i plan podjele, bez da je sačinjen poseban plan podjele, prema kojem je na tuženika prenesena dugotrajna imovina i to nekretnine i pokretnine, dok je predniku tužitelja ostao nespecificiran dio zemljišta, pozajmice, potraživanja i obveze društva. Upis ugovora o podjeli s preuzimanjem izvršen je 8. veljače 2012. Ističe da je u vrijeme sklapanja ugovora o podjeli s preuzimanjem tužitelju prijetila nesposobnost za plaćanje jer je poreznim rješenjem Republike Hrvatske, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Zagreb, Klasa: UP/I-471-02/10-01/710, Ur.broj: 513-07-01-11-5 od 8. veljače 2011. poreznom obvezniku, ovdje predniku tužitelja utvrđena porezna obveza poreza na dobit za razdoblje od 1. siječnja 2007. do 31. prosinca 2007. u ukupnom iznosu od 15.089.222,74 kn od čega se iznos od 10.975.045,24 kn odnosi na glavnica, a iznos od 4.114.177,24 kn na kamate, koje rješenje je tužitelj primio 10. veljače 2011. Protiv navedenog poreznog rješenja tužitelj je 11. ožujka 2011. izjavio žalbu koja je odbijena kao neosnovana rješenjem Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-471-02/11-01/292, Ur.broj: 513-04/12-3 od 27. ožujka 2012. zbog čega je prvostupanjsko porezno rješenje steklo svojstvo izvršnosti 27. travnja 2012. Za postojanje poreznog rješenja, odnosno za postojanje utvrđene i nepodmirene porezne obveze tužitelja u ukupnom iznosu od 15.089.222,74 kn tuženik je, kao tužitelju bliska osoba, znao odmah nakon što je tužitelj primio porezno rješenje 10. veljače 2011., odnosno tuženik je znao za to da pod takvim okolnostima tužitelju prijeti nesposobnost za plaćanje, što znači da se pretpostavlja znanje za namjeru da tužitelj sklapa ugovor o podjeli s preuzimanjem s namjernom da ošteti vjerovnike. Tužitelj i tuženik su u vrijeme sklapanja ugovora o podjeli s preuzimanjem imali istog zakonskog zastupnika Ivana Čaletu. Navodi da se pred ovim sudom, pod poslovnim brojem St-2425/2017 vodi stečajni postupak nad stečajnim dužnikom, ovdje tužiteljem. Rješenjem St-2425/2017 od 4. srpnja 2018. utvrđene su tražbine vjerovnika u ukupnom iznosu od 28.956.605,61 kn. U navedenom predmetu je na skupštini vjerovnika 29. kolovoza 2019. donesena odluka kojom se daje odobrenje

stečajnoj upraviteljici za pokretanje postupka za pobijanje ugovora o podjeli s preuzimanjem od 10. studenog 2011. Zaključkom St-2425/2017 od 16. rujna 2019. sud je odobrio stečajnoj upraviteljici tužitelja podnošenje tužbe radi pobijanja navedenog ugovora. Ističe da je sklapanjem ugovora o podjeli s preuzimanjem i prenošenjem imovine tužitelja na tuženika tužitelj s znanjem tuženika namjerno oštetio stečajne vjerovnike zbog čega imovina tužitelja nije dostatna za namirenje njegovih obveza i namirenje stečajnih vjerovnika jer priznate tražbine iznose ukupno 28.956.605,61 kn. Navodi da su ispunjene sve pretpostavke iz odredbi čl. 202. i 212. Stečajnog zakona zbog čega predlaže da se utvrdi da je ugovor o podjeli s preuzimanjem u odredbi iz čl. 6.2. kojom je tužitelj prenio na tuženika imovinu bez pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja, kao i da se u stečajnu masu vrati sva imovina/imovinska korist koju je tuženik stekao po osnovi ugovora o podjeli s preuzimanjem.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava vrijednost predmeta spora. Navodi da je tužba nedopuštena, podredno osporava osnov i visinu. Ističe prigovor nedostatka pravnog interesa, prigovor nedostatka aktive legitimacije, promašene pasivne legitimacije te prigovor zastare. Navodi da je ugovor o podjeli s preuzimanjem sklopljen u skladu s pozitivnim i dopuštenim propisima te je odraz volje stranaka, sve u cilju poboljšanja poslovanja, ostvarivanja pozitivnih gospodarskih i financijskih efekata na tržištu Republike Hrvatske te racionalizacije poslovanja. Navodi da je tuženik predmetnim ugovorom preuzeo određena prava ali i obveze, zbog čega se radi o teretnom pravnom poslu. Navodi da nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 202. Stečajnog zakona. Ukazuje da donošenjem poreznog rješenja do 8. veljače 2011. nije nastala obveza za tužitelja da i plati iznos od 15.089.222,74 kn već je riječ o nepravomoćnom i neovršnom rješenju. Ističe da u trenutku zaključenja ugovora o podjeli s preuzimanjem tužitelj nije imao nedospjele i nepodmirene obveze, zbog čega nije bilo zapreke za sklapanje predmetnog ugovora. Pojašnjava da je Republika Hrvatska imala pravo po odredbi čl. 66. Zakona o obveznim odnosima pobijati pravnu radnju jer je porezno rješenje postalo izvršno upravo u roku propisanim za pobijanje. Također, ukazuje da Republika Hrvatska ima pravo tražiti osiguranje od obje stranke po odredbama Zakona o trgovačkim društvima. Upućuje da je Ustavni sud dva puta ukidao presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. Navodi da je predmetna porezna obveza zastarjela i da je to trebalo biti utvrđeno po službenoj dužnosti. Početkom 2018., prije otvaranja stečaja nad tužiteljem, tužitelj je bio u pretplati poreznih obveza u iznosu od 747.983,01 kn. Ističe da stečajni upravitelj nije trebao priznati tražbinu Republike Hrvatske. Navodi da nije postojala namjera oštećenja vjerovnika. Ukazuje da treba primijeniti odredbu iz čl. 202. st. 3. Stečajnog zakona te da je istakao rok u kojem se može pobijati ugovor od dvije godine. Ističe da tužitelj nije dokazao da je zbog sklapanja ugovora nastupila insolventnost, a niti je dokazao namjeru. Zbog navedenog, predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Tijekom postupka tuženik navodi da ne postoji tražbina Republike Hrvatske. Ukazuje da tužitelj nije bio u blokadi u vrijeme sklapanja ugovora. Navodi da je spornu poreznu obvezu prijavio trgovačko društvo Global komunikacije d.o.o. u razdoblju od 1. siječnja 2010. do 31. prosinca 2010. Ukazuje da je nakon sklapanja spornog ugovora o podjeli s preuzimanjem tužitelj poslovao s dobiti zbog čega je odlukom člana društva od 23. srpnja 2013. povećan temeljni kapital s iznosa od 162.100,00 kn za iznos od 10.300.000,00 kn na iznos od 10.462.100,00 kn pretvaranjem dijela dobiti iz 2012. u temeljni kapital. Također, odlukom članova

društva od 26. lipnja 2014. temeljni kapital povećan je s iznosa od 10.462.100,00 kn za iznos od 2.400.000,00 kn na iznos od 12.862.100,00 kn iz dobiti društva. Navodi da je privremeni stečajni upravitelj u izvješću od 27. prosinca 2017. naveo da postoji potraživanje tužitelja prema Poreznoj upravi te tužitelj ima preplaćen porez.

4. Prvenstveno valja navesti da je zaključkom ovog suda, poslovnog broja St-2425/2017. od 16. rujna 2019. (listovi 28. do 30. spisa) odobreno stečajnoj upraviteljici tužitelja podnošenje tužbe na utvrđenje da je ugovor o podjeli s preuzimanjem od 10. studenog 2011., kojim ugovorom su u odredbi iz čl. 6.2. specificirana dugotrajna i kratkotrajna imovina kao i kratkoročne i dugoročne obveze, bez učinka prema stečajnoj masi tužitelja te da se tuženiku nalaže vratiti imovinu/imovinske koristi koje je stekao na osnovi navedenog ugovora.

5. Također, stečaj je na stečajnim dužnikom, ovdje tužiteljem otvoren 23. ožujka 2018., dok je tužba u ovom predmetu podnesena 19. rujna 2019. (list 1. spisa), a zbog čega valja zaključiti da je tužba podnesena u roku od godinu i pol dana od otvaranja stečajnog postupka.

6. Zbog navedenog, valja zaključiti da su ispunjene pozitivne procesne pretpostavke za podnošenje tužbe u ovoj pravnoj stvari iz odredbi čl. 212. st. 1. i 3. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 71/15. i 104/17. – dalje u tekstu: SZ).

7. U tijeku postupka sud je pročitao zapisnik sa skupštine vjerovnika u predmetu posl. br. St-2425/2017-86 od 29. kolovoza 2019. (listovi 8. do 10. spisa), Porezno rješenje Ministarstva financija, Porezna uprava, Područni ured Zagreb Klasa: UP/I-471-02/10-01/710, Ur.br.: 513-07-01-11-5 od 8. veljače 2011. (listovi 11. do 16. spisa), žalba protiv poreznog rješenja od 11. ožujka 2011. s potvrdom o primitku preporučene pošiljke (listovi 17. do 24. spisa), rješenje br. St-2425/2017 od 4. srpnja 2018. o utvrđenim tražbinama (listovi 25. do 27. spisa), zaključak br. St-2425/2017 od 16. rujna 2017. (listovi 28. do 31. spisa), ugovor o podjeli s preuzimanjem od 10. studenog 2011. (listovi 32. do 44. spisa), rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak Klasa UP/II-471-02/11-01/292, Ur.br.: 513-04/12-3 od 27. ožujka 2012. (listovi 45. do 49. spisa), odluku Ustavnog suda RH br. U-III-5931/2014 od 13. travnja 2016. (listovi 64. do 69. spisa), odluku Ustavnog suda RH br. U-III-1221/2017 od 10. listopada 2017. (listovi 70. do 83. spisa), izdvojeno mišljenje uz odluku br. U-III-1221/2017 od 10. listopada 2017. (listovi 84. do 85. spisa), knjigovodstvenu karticu (list 86. spisa), podnesci tužitelja u predmetu Visokog upravnog suda RH Usž-6/2013 od 3. svibnja 2016. i 26. travnja 2016. (listovi 87. do 90. spisa), podnesak tužitelja u predmetu Porezne uprave – Područnog ureda Zagreb UP/I-471-02/10-01/710, Ur.br.: 513-07-01-10-3 od 9. lipnja 2016. (listovi 91. do 92. spisa), knjigovodstvenu karticu (list 96. spisa), ugovor br. 1-11-04 o kupoprodaji nekretnine od 10. studenog 2014. (listovi 103. do 106. spisa), izvješće privremenog stečajnog upravitelja od 27. prosinca 2017. (listovi 107. do 110. spisa), prijavu poreza na dobit za razdoblje od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2018. (list 111. spisa), utvrđivanje porezne osnovice i porezne obveze od 16. ožujka 2009. (listovi 112. do 114. spisa), račun dobiti i gubitka za razdoblje od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2018. (list 115. spisa), ugovor o pripajanju trgovačkog društva GLOBAL KOMUNIKACIJE d.o.o. trgovačkom društvu GRP-MEDIA d.o.o. od 17. prosinca 2009. s izvatcima iz sudskog registra (listovi 125. do 130. spisa), bilancu stanje na dan 16. prosinca 2009. (listovi 131. do 134. spisa), zapisnik sa skupštine vjerovnika

posl. br. St-2425/2017 od 18. listopada 2018. (listovi 135. do 139. spisa), zapisnik Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Odjela za nadzor Klasa: UP/I-471-02/10-01/710, Ur.br.: 513-07-01-10-3 od 3. siječnja 2011. (listovi 140. do 147. spisa), obračun zateznih kamata (list 148. spisa), izvješće o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase od 31. kolovoza 2018. (listovi 160. do 172. spisa), izvješće o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase za razdoblje od 28. kolovoza do 28. studenog 2020. (listovi 173. do 171. spisa), izvješće o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase za razdoblje od 28. studenog 2020. do 28. veljače 2021. (listovi 176. do 178. spisa), zaključak posl. br. St-2425/2017 od 5. listopada 2020. (listovi 179. do 183. spisa), izvještaj o provedenoj elektroničkoj javnoj dražbi od 25. veljače 2021. (listovi 184. do 186. spisa), pravno mišljenje prof. dr. sc. Hrvoja Markovinovića – dopuštenost pobijanja podjele s preuzimanjem temeljem odredbi Stečajnog zakona o pobijanju pravnih radnji stečajnog dužnika (listovi 200. do 226. spisa), prijavu tražbine stečajnog vjernika Republike Hrvatske u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom, ovdje tužiteljem u predmetu posl. br. St-2425/2017 s priložima (listovi 238 do 281. spisa).

8. Raspravnim rješenjem od 21. travnja 2022. je odbio preostale predloženo, a neprovedene dokazne prijedloge kao nevažne radi utvrđenja odlučnih činjenica. Valja navesti da sud nije saslušao predložene svjedoke po tuženiku, pa tako i svjedoke Ivana Čaleta i Nevena Čićka jer je tuženik navedene dokazne prijedloge povukao (podnesak tuženika od 8. ožujka 2022. – listovi 233. i 234. spisa).

9. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019. - dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

10. Predmet spora je zahtjev tužitelja za pobijanjem ugovora o podjeli s preuzimanjem od 2. prosinca 2011. u odredbi iz čl. 6.2. navedenog ugovora kojom je specificirana prenesena dugotrajna imovina – nekretnine i pokretnine, kao i kratkotrajna imovina te kratkoročne i dugoročne obveze, odnosno kapital i rezerve u iznosu od 1.828.198,00 kn.

11. Između stranaka sporan je pravni interes, aktivna i pasivna legitimacija, osnov, visina te je li nastupila zastara.

12. Prvenstveno valja navesti da je tužitelj aktivno legitimiran za podnošenje tužbe u konkretnom predmetu radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika po odredbi iz čl. 212. st. 1. SZ-a, suprotno paušalnim osporavanjima tuženika.

13. Ujedno, tuženik je pasivno legitimiran na temelju odredbe iz čl. 212. st. 2. SZ-a i to kao druga strana s kojom je poduzeta pravna radnja koja se pobija.

14. Također, valja navesti da neosnovano tuženik osporava (i) pravni interes tužitelja za podnošenje tužbe u ovoj pravnoj stvari, sve primjenom odredbe iz čl. 212. st. 1. SZ-a u vezi s čl. 187. st. 2. ZPP-a.

15. Uvidom u rješenje ovog suda, poslovnog broja St-2425/17 od 4. srpnja 2018. (listovi 25. do 27. spisa) proizlazi da su utvrđene tražbine stečajnih vjerovnika prema stečajnom dužniku, ovdje tužitelju u ukupnom iznosu od 28.972.401,80 kn.

16. Uvidom u porezno rješenje Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Klasa: UP/I-471-02/10-01/710, Ur.broj: 513-07-01-11-5 od 8. veljače 2011. (listovi 11. do 16. spisa) proizlazi da je pravnom predniku tužitelja GRP-MEDIA d.o.o. utvrđena porezna obveza za razdoblje 1. siječnja 2009. do 31. prosinca 2009. u ukupnom iznosu od 15.089.222,74 kn, a što se odnosi na glavicu od 10.975.045,24 kn i kamate u iznosu od 4.144.177,24 kn.

17. Navedenim poreznim rješenjem od 8. veljače 2011. naloženo je pravnom predniku tužitelja postupiti po tom rješenju u roku od osam dana od dana konačnosti predmetnog rješenja (toč. IV. izreke poreznog rješenja od 8. veljače 2011.).

18. Tužitelj navodi da je pravni prednik tužitelja porezno rješenje od 8. veljače 2011. primio 10. veljače 2011., a navedeno tuženik ne osporava.

19. Među strankama nije sporno da je pravni prednik tužitelja izjavio žalbu 11. ožujka 2011. (listovi 17. do 24. spisa) protiv prvostupanjskog poreznog rješenja od 8. veljače 2011.

20. Također, među stranaka nije sporno da je žalba pravnog prednika tužitelja odbijena kao neosnovana i potvrđeno prvostupanjsko porezno rješenje od 8. veljače 2011. (listovi 45. do 49. spisa) i to rješenjem Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-471-01/11-01/292, Ur.broj: 513-04/12-3 od 27. ožujka 2012.

21. Sa navedenim u vezi, tužitelj tvrdi da je porezno rješenje od 8. veljače 2011. postalo izvršno 27. travnja 2011.

22. Ujedno, među strankama nije sporno da je Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-III-5931/2014 od 13. travnja 2016. (listovi 64. do 69. spisa) usvojena ustavna tužba i ukinuta presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, broj: Usž-6/2013-6 od 10. travnja 2014. te je predmet vraćen na ponovan postupak Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske.

23. Nadalje, nije sporno ni da je Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-III-1221/2017 od 10. listopada 2017. (listovi 70. do 85. spisa) usvojena je ustavna tužba i ukinuta je presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, broj: Usž-1187/16-15 od 26. listopada 2016. te je predmet vraćen na ponovan postupak Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske.

24. Uvidom u knjigovodstvenu karticu za tužitelja na dan obračuna 18. listopada 2019. (list 86. spisa) proizlazi da je tužitelj u pretplati poreza u iznosu od 747.983,01 kn.

25. Uvidom u ugovor o podjeli s preuzimanjem od 10. studenog 2011. (listovi 32. do 44. spisa) proizlazi da su pravni prednik tužitelja GRP-MEDIA d.o.o. i Studio Millenium d.o.o. sklopili ugovor o podjeli s preuzimanjem kojim GRP-MEDIA d.o.o.,

kao društvo koje se dijeli, prenosi više dijelova imovine društva na Studio Millenium d.o.o., kao društvo koje preuzima, te navedeno društvo preuzima tu imovinu (čl. 2. ugovora o podjeli s preuzimanjem od 10. studenog 2011.). Stranke navedenog ugovora ugovorile su da se ugovor primjenjuje od 10. rujna 2011., a stupa na snagu na dan kad bude odobren od strane skupštine društva koje se dijeli i društva koje preuzima kvalificiranom većinom (čl. 4. ugovora o podjeli s preuzimanjem). Također, navedenim ugovorom ugovoreno je da GRP-MEDIA d.o.o. zadržava imovinu ukupne vrijednosti od 22.142.140,00 kn i obveze od 21.483.484,00 kn, odnosno neto kapital u iznosu od 657.656,00 kn ($22.141.140,00 \text{ kn} - 21.483.484,00 \text{ kn} = 657.656,00 \text{ kn}$). Ujedno, Studio Millenium d.o.o. prenosi se imovina specificirana čl. 6.2. ugovora ukupne vrijednosti od 11.077.438,00 kn i obveze od 9.249.240,00 kn, odnosno neto kapital od 1.828.198,00 kn ($11.077.438,00 - 9.249.240,00 \text{ kn} = 1.828.198,00 \text{ kn}$). Predmetni ugovor solemniziran je pred javnim bilježnikom 2. prosinca 2011.

26. Dakle, ugovorom o podjeli s preuzimanjem prenesena je na tuženika imovina ukupne vrijednosti od 11.077.438,00 kn ali i obveze od 9.249.240,00 kn, odnosno neto kapital od 1.828.198,00 kn.

27. Prvenstveno valja navesti da je rješenjem ovog suda, poslovni broj St-2425/17 od 4. srpnja 2018. utvrđena tražbina Republike Hrvatske u iznosu od 15.796,19 kn, kao tražbina prvog višeg isplatnog reda i u iznosu od 27.759.195,69 kn, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda (listovi 25. do 27. spisa).

28. Tužitelj tijekom postupka navodi da je unutar navedenih iznosa utvrđenih tražbina (i) tražbina Republike Hrvatske po poreznom rješenju od 8. veljače 2011., a što tuženik tijekom postupka ne osporava.

29. Iz prijave tražbine stečajnog vjerovnika Republike Hrvatske u stečaju nad stečajnim dužnikom, ovdje tužiteljem, u postupku pod poslovnim brojem St-2425/17 proizlazi da je Republika Hrvatska prijavila tražbinu u iznosu od 27.774.991,88 kn, unutar kojeg iznosa je i tražbina po poreznom rješenju od 8. veljače 2011. u iznosu od 15.089.222,74 kn (listovi 239. do 246. spisa).

30. Tuženik tijekom postupka osporava da bi tražbina Republike Hrvatske od 15.089.222,74 kn uopće postojala, odnosno tvrdi da je ta tražbina Republike Hrvatske prestala apsolutnom zastarom, a što je, po navodima tuženika, trebalo biti utvrđeno službenim putem.

31. Dakle, rješenjem ovog suda, poslovni broj St-2425/17 od 4. srpnja 2018. utvrđena je tražbina Republike Hrvatske u iznosu od 15.796,19 kn, kao tražbina prvog višeg isplatnog reda i tražbina Republike Hrvatske u iznosu od 27.759.195,69 kn, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda. Sa navedenim u vezi, iz prijave tražbine Republike Hrvatske s priložima proizlazi da je stečajni vjerovnik Republika Hrvatska unutar ukupnog iznosa od 27.774.991,88 kn, a koji je u cijelosti priznat u stečajnom postupku, prijavio i tražbinu po poreznom rješenju od 8. veljače 2011. Slijedom iznesenog, valja zaključiti da je rješenjem ovog suda, poslovni broj St-2425/17 od 4. srpnja 2018. utvrđena (i) tražbina stečajnog vjerovnika Republike Hrvatske po poreznom rješenju od 8. veljače 2011., a što predstavlja pravomoćno presuđenu stvar, sve primjenom odredbi iz čl. 333. st. 1. i 2. ZPP-a, zbog čega je valjalo otkloniti

sve navode tuženika o tome da je predmetna tražbina prestala zastarom (koju je valjalo službenim putem utvrditi).

32. Prema odredbi iz čl. 198. st. 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine", 71/15, 104/17- dalje u tekstu: SZ) pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnog postupka kojima se remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama toga Zakona.

33. Znači, opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji su, prema odredbi iz čl. 198. st. 1. SZ-a;

- otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom (ovdje tužiteljem),
- pravna radnja je morala biti poduzeta prije otvaranja stečajnog postupka,
- pravna radnja je dovela do oštećenja ili pogodovanja određenih vjerovnika i
- ishod pobijanja treba biti veća mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika.

34. Sa navedenim u vezi, nad stečajnim dužnikom (ovdje tužiteljem) je otvoren stečaj rješenjem do 23. ožujka 2018., pravna radnja sklapanja ugovora o podjeli s preuzimanjem poduzeta je 2. prosinca 2011., odnosno prije otvaranja stečajnog postupka. Također, sklapanje ugovora o podjeli s preuzimanjem dovelo je do oštećenja vjerovnika jer je tim ugovorom prenesena imovina koja je specificirana u odredbi iz čl. 6.2. ugovora iskazane ukupne vrijednosti od 11.077.438,00 kn ali i obveze od 9.249.240,00 kn, odnosno neto kapital od 1.828.198,00 kn (11.077.438,00 – 9.249.240,00 kn = 1.828.198,00 kn). Zbog iznesenog, prema navodima stranaka i osporavanjima stranaka sud uzima da je vrijednost prenesene imovine upravo 11.077.438,00 kn ali i obveze od 9.249.240,00 kn, odnosno neto kapital od 1.828.198,00 kn. Nadalje, u slučaju da se imovina/imovinske koristi vrate u stečajnu masu, to je veća mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika.

35. Zbog navedenog, valja zaključiti da su ispunjene opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji stečajnog vjerovnika iz odredbe čl. 198. st. 1. SZ-a.

36. Iz činjeničnog supstrata tužbe proizlazi da tužitelj tužbu podnosi na temelju odredbe iz čl. 202. st. 1. SZ-a.

37. Stoga, u slučajevima namjernog oštećenja, kao u konkretnom predmetu, moraju biti ispunjene i posebne pretpostavke za pobijanje pravne radnje iz odredbe čl. 202. st. 1. SZ-a kojom je propisano da se pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike može pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika dok se znanje za namjeru pretpostavlja ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Pritom će se smatrati da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

38. Dakle, posebne pretpostavke za pobijanje pravne radnje po odredbi iz čl. 202. st. 1. SZ-a su;

- da je pravna radnja poduzeta u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga,
- da je pravna radnja poduzeta s namjerom stečajnog dužnika da ošteti svoje vjerovnike i
- da je druga strana u vrijeme poduzimanja pravne radnje znala za namjeru dužnika da ošteti svoje vjerovnike (dok se pritom znanje za namjeru pretpostavlja ako je druga strana znala ili morala znati za okolnosti iz kojih se nužno moglo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici).

39. Sa navedenim u vezi, pravna radnja koja je predmet spora u ovoj pravnoj stvari – ugovor o podjeli s preuzimanjem poduzeta je 2. prosinca 2011., odnosno poduzeta je deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka koji je podnesen 26. studenog 2015., čime su ostvarena prava od posebnih pretpostavki iz odredbe čl. 202. st. 1. SZ-a.

40. Nadalje, na tužitelju je teret dokaza u konkretnom predmetu, a sukladno odredbama iz čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a, dokazati (i) postojanje ostalih posebnih pretpostavki za namjerno oštećenje iz odredbe čl. 202. st. 1. SZ-a, pa tako namjeru oštećenja vjerovnika u vrijeme poduzimanja pravne radnje kao i da je druga strana (ovdje tuženik) znao za namjeru dužnika (čl. 202. st. 1. i 2. SZ-a).

41. Prema odredbi iz čl. 6. st. 1. SZ-a nesposobnost za plaćanje postoji ako dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele obveze. Okolnosti da je dužnik namirio ili da može namiriti u cijelosti ili djelomično tražbine nekih vjerovnika ne znači da je sposoban za plaćanje. Pritom će se prema odredbi iz st. 2. istog čl. smatrat da je dužnik nesposoban za plaćanje a) ako u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa i b) ako nije isplatio tri uzastopne plaće koje radniku pripadaju prema ugovoru o radu, pravniku o radu, kolektivnom ugovoru ili posebnom propisu odnosno prema drugom aktu kojim se uređuju obveze poslodavca prema radniku.

42. Prvenstveno valja navesti da tužitelj tijekom postupka (niti) ne tvrdi (a time niti dokazuje) da je pravni prednik tužitelja u vrijeme sklapanja ugovora o podjeli s preuzimanjem 2. prosinca 2011. bio nesposoban za plaćanje. Tužitelj ne tvrdi da je pravni prednik tužitelja poslovao s poteškoćama ili da nije mogao udovoljavati svojim financijskim obvezama, kao niti da mu je prijetila nesposobnost za plaćanje svojih obveza.

43. Naime, tužitelj tijekom postupka ne tvrdi da pravni prednik tužitelja određeno trajnije razdoblje prije sklapanja predmetnog ugovora nije mogao ispunjavati svoje dospjele obveze (čl. 6. st. 1.) ili da je ispunjena koja od pretpostavki za nesposobnost za plaćanje (čl. 6. st. 2. ZPP-a).

44. Čak dapače, iz zapisnika u ovosudnom predmetu, poslovnog broja St-2425/17 od 18. listopada 2018. (listovi 135. do 139. spisa) proizlazi da je stečajna upraviteljica stečajnog dužnika, ovdje tužitelja navela u svom izvješću da pravni prednik tužitelja nije bio u blokadi u vrijeme sklapanja ugovora podjeli s preuzimanjem.

45. Pritom valja istaknuti da je, da bi se utvrdilo postojanje namjere stečajnog dužnika, mjerodavno poimanje gospodarskog stanja u vrijeme poduzimanje pobojne pravne radnje (2011.), njegova predodžba o stanju stvari i insolventnosti, te cilj i svrha poduzimanja radnje (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, PŽ-6159/05 od 21. listopada 2008.).

46. Sa navedenim u vezi, iz ugovora o podjeli s preuzimanjem proizlazi da je predmetni ugovor sklopljen radi odvajanja dviju poslovnih jedinica pravnog prednika tužitelja, tako da jedna poslovna jedinica obuhvaća zakup i prodaju medijskog prostora, promidžbu i ostale djelatnosti i imovinu koja služi obavljanju te djelatnosti i poslovnu jedinicu koja se odnosi na poslovanje nekretninama, turističke usluge, usluge iznajmljivanja plovila, iznajmljivanje opreme i ostale djelatnosti i imovinu koja služi obavljanju tih djelatnosti (čl. 3. ugovora o podjeli s preuzimanjem).

47. Tužitelj tijekom postupka, sukladno odredbama iz čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a, nije predlagao (druge) dokaze kojima bi dokazao drugu svrhu sklapanja pobojnog ugovora o podjeli s preuzimanjem namjeru i znanje za namjeru (čl. 202. st. 1. i 2. SZ-a).

48. Ovdje valja navesti da tužitelj namjeru iz čl. 202. st. 1. SZ-a obrazlaže da je porezno rješenje od 8. veljače 2011., kojim je utvrđena obveza tužitelja u iznosu od 15.089.222,74 kn, zaprimljeno po tužitelju 10. veljače 2011., da je tužitelj izjavio žalbu protiv navedenog poreznog rješenja 11. ožujka 2011., zbog čega je tužitelj (odnosno njegov pravni prednik), znajući za takvu poreznu obvezu, sklopio s tuženikom ugovor o podjeli s preuzimanjem 2. prosinca 2011. Nadalje, tužitelj navodi da je žalba pravnog prednika tužitelja odbijena drugostupanjskim rješenjem od 27. ožujka 2012., zbog čega je prvostupanjsko porezno rješenje od 8. veljače 2011. postalo izvršno 27. travnja 2012.

49. Ovakvi navodi, i dokazi koji prileže sudskom spisu, nisu sami po sebi dostatni da bi sud s izvjesnošću utvrdio postojanje namjere iz odredbe čl. 202. st. 1. SZ.

50. Navedeno posebice stoga jer tužitelj u vrijeme poduzimanja pobojne pravne radnje (2. prosinca 2011.) nije bio nesposoban za plaćanje (niti to tužitelj uopće tvrdi, a kamoli dokazuje) dok je i sama obveza plaćanja po poreznom rješenju od 8. veljače 2011. dospjela tek osam dana od konačnosti predmetnog prvostupanjskog poreznog rješenja (rješenje je konačno 27. travnja 2012), a time je tražbina dospjela u svibnju 2012., što znači tek nakon sklapanja ugovora o podjeli s preuzimanjem (a ne prije sklapanja ugovora o podjeli s preuzimanjem).

51. Uz navedeno, nakon sklapanja ugovora o podjeli s preuzimanjem, tužitelj je nastavio pozitivno poslovati, što tuženik ne osporava u nastavku postupka (niti dokazuje suprotno) te je ujedno nekoliko puta povećavao temeljni kapital, što proizlazi iz povijesnog izvotka iz sudskog registra (listovi 116. do 123. spisa).

52. Također, odredbom iz čl. 10. ugovora o podjeli s preuzimanjem je ugovoreno da za sve obveze društva koje se dijeli (pravni prednik tužitelja), a koje su nastale do upisa podjele u sudski registar, na temelju odredbe iz čl. 550. o Zakona o trgovačkim društvima, solidarno odgovara i društvo na koje su te obveze prešle suglasno planu podjele i to kao solidarni dužnik ograničeno do iznosa vrijednosti dijela imovine koja

je prešla na društvo koje preuzima umanjeno za obveze koje su društvu koje preuzima dodijeljene sukladno planu podjele. Vjerovnicima društva koje se dijeli koji ne mogu zahtijevati ispunjene obveze, društva koja sudjeluju u podjeli moraju dati osiguranje, ako su vjerovnici svoje tražbine prijavili bilo kojem od navedenih društava u roku od šest mjeseci računajući od objave upisa podjele u sudski registar. Pravo na osiguranje nemaju oni vjerovnici društva koje se dijeli čije su tražbine osigurane u cijelosti različnim pravima kao ni oni koji imaju pravo prvenstvenog namirenja u stečaju (list 41. spisa).

53. Navedena ugovorna odredba iz čl. 10. ugovora o podjeli s preuzimanjem identična je sadržajem odredbi iz čl. 550. o Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine", 111/93., 34/99., 121/99., 92/00., 118/03., 107/07., 146/08., 137/09., 115/11., 111/12., 68/13., 110/15., 40/19. i 34/22. – dalje u tekstu: ZTD).

54. Upravo zbog navedenog, stečajni vjerovnik Republika Hrvatska je imala pravo, sukladno ugovornoj odredbi iz čl. 10. u vezi s čl. 550. o st. 2. ZTD-a, tražiti osiguranje svoje tražbine.

55. Nadalje, tužitelj ujedno u smislu odredbi iz čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a ne dokazuje da je druga strana (ovdje tuženik) znao za namjeru dužnika iz odredbe čl. 202. st. 1. SZ-a.

56. Pritom odredba iz čl. 202. st. 1. SZ-a propisuje presumpciju o postojanju znala za namjeru u slučaju da je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

57. Međutim, u konkretnom predmetu nema mjesta primjeri navedene presumpcije o postojanju znanja za namjeru iz odredbe čl. 202. st. 1. SZ-a jer tužitelj nije tijekom postupka dokazao da je tuženik, kao druga strana, znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Naime, u konkretnom predmetu tužitelj (niti) ne tvrdi da je pravnom predniku tužitelja prijetila nesposobnost za plaćanje.

58. S obzirom na to da je sud zaključio da tužitelj nije dokazao postojanje namjere i znanja druge strane za namjeru dužnika, to nisu ispunjene posebne pretpostavke za pobijanje pravne radnje iz odredbe čl. 202. st. 1. SZ-a, a zbog čega je tužbeni zahtjev neosnovan.

59. Nije u pravu tuženik kada upućuje da se tužba u ovom predmetu treba podnositi po odredbi iz čl. 202. st. 3. SZ-a te s tim u vezi da je nastupila prekluzija za utuženje jer je pravna radnja poduzela kasnije od dvije godine od podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka (čl. 202. st. 3. SZ-a). Prema odredbi iz čl. 202. st. 3. SZ-a naplati ugovor sklopljen između dužnika i njemu bliske osobe može se pobijati ako se stečajni vjerovnici njime izravno oštećuju. Taj se ugovor ne može pobijati ako je sklopljen ranije od dvije godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili ako druga strana dokaže da joj u vrijeme sklapanja ugovora nije bila poznata niti joj je morala biti poznata namjera dužnika da ošteti vjerovnike. U konkretnom predmetu ugovor čija se odredba pobija je sklopljen između dva trgovačka društva i to pravnog prednika tužitelja, kao društva koje se dijeli, i tuženika, kao društva koje preuzima. Pritom valja uzeti u obzir (i) odredbu iz čl. 207. st. 2. SZ-a

koja određuje presumpciju o bliskim osobama. No, navedena odredba određuje upravo (fizičke) osobe, a ne pravne osobe (dok su stranke predmetnog ugovora pravne osobe) osim pod čl. 207. st. 2. toč. 2. SZ-a i to kada propisuje da se bliskim osobama dužnika pravne osobe u smislu toga Zakona smatraju (i) osobe ili društvo koji zbog svoje položajno-pravne ili radno-ugovorne obveze s dužnikom imaju mogućnost biti upoznati s gospodarskim položajem dužnika. Ovdje valja navesti da stranke tijekom postupka (odnosno, konkretno tuženik koji upućuje na primjenu odredbe iz čl. 202. st. 3. SZ-a (niti) ne tvrdi, niti dokazuje da su pravni prednik tužitelja i tuženika povezana društva (iako su isti zakonski zastupnici ta dva društva).

60. Sud nije posebno koristio pravno mišljenje prof. dr. sc. Hrvoja Markovinovića iz studenog 2021. naslova Dopuštenost pobijanja podjele s preuzimanjem na temelju odredbi Stečajnog zakona o pobijanju pravnih radnji stečajnog dužnika (listovi 200. do 226. spisa). Navedeno stoga jer predmet postupka u ovoj pravnoj stvar nije pobijane same statusne promjene već pobijanje određene odredbe ugovora sklopljen između pravnog prednika tužitelja (sada tužitelja) i tuženika i to odredbe iz čl. 6.2. navedenog ugovora. Pritom je sud mišljenja da se navedena odredba ugovora, kao pravne radnje, može pobijati i to po odredbi iz čl. 202. st. 1. SZ-a jer je upravo navedeni ugovor bio pravni temelj (titulus) na prijenos nekretnina (čak je tim ugovorom dala i *clausula intabulandi*), kao i pravni temelj za prijenos pokretnina.

61. Tužitelj je u tužbi naznačio vrijednost predmeta spora od 1.828.198,00 kn (list 1. spisa). tuženik je prigovarao naznačenoj vrijednosti predmeta spora (list 97. spisa) te tijekom postupka ustrajao kao istaknutih prigovora u pogledu vrijednosti predmeta spora, kao prenisko iskazane.

62. Sud je raspravnim rješenjem od 22. travnja 2021. (list 156. spisa) odbio prigovor tuženika kao neosnovan i odredio vrijednost predmeta spora od 1.828.198,00 kn, sve sukladno odredbi iz čl. 35. st. 1. u vezi s čl. 40. st. 3. ZPP-a, a kako je ista naznačena i u tužbi. Navedeno stoga jer se tužba u ovoj pravnoj stvari odnosi na utvrđenje da je određena odredbama ugovora o podjeli s preuzimanjem bez pravnog učinka, dakle, ne radi se o novčanoj tražbini, dok istovremeno tužitelj potražuje povrat u stečajnu masu imovine/imovinskih koristi, pritom bez naznake posebnog iznosa ili predlaganja dokaza u tom smjeru (utvrđivanja stvarne vrijednosti prenesena imovine – nekretnina, pokretnina itd.) zbog čega se može smatrati da tužitelj potražuje povrat u stečajnu masu (samo) iznosa od 1.828.198,00 kn, a koji iznos je i određen kao vrijednost predmeta spora. Naime, tužitelj ne tvrdi (niti dokazuje) da bi vrijednost imovine/imovinske koristi čiji povrat u stečajnu masu traži, bio veći od iznosa od 1.828.198,00 kn, a zbog čega je valjalo otkloniti svaki prijedlog za pribavom podatka o vrijednosti imovine te u konačnici i prigovor tuženika u pogledu prenisko označene vrijednosti predmeta spora.

63. Kako je tuženik u cijelosti uspio u sporu, to je troškove postupka valjalo dosuditi primjenom odredbi iz čl. 151. st. 1., čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a, kao i odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 142/12., 103/12., 118/14. i 107/15. - dalje u tekstu: Tarife).

64. S obzirom na to da vrijednost predmeta spora od 1.828.198,00 kn, to je tuženiku valjalo priznati trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 18.290,00 kn na temelju Tbr. 8.1. Tarife, zastupanja tuženika, po punomoćniku, na ročištima

održanima 16. ožujka 2021., 22. travnja 2021., 16. rujna 2021. i 21. travnja 2022., za svako iznos od po 18.290,00 kn na temelju Tbr. 9.1. Tarife, kao i trošak sastava podnesaka od 14. travnja 2021. i 8. ožujka 2022. za svaki po iznos od 500,00 kn na temelju Tbr. 8.3. Tarife. Tuženik ne traži PDV.

65. Stoga je tuženiku valjalo dosuditi troškove parničnog postupka u ukupnom iznos od 92.450,00 kn, zbog čega je valjalo odlučiti kao u toč. II. izreke.

66. Tuženiku nisu dosuđeni troškovi za sastav podneska od 14. travnja 2021. i 8. ožujka 2022. u punim iznosima jer se ne radi o podnesku iz Tbr. 8.1. Tarife, već Tbr. 8.3. Tarife. Također, tuženiku nije dosuđen zatraženi trošak za sastav podneska od 10. prosinca 2021. jer nije bio potreban za vođenje parnice u smislu odredbe iz čl. 155. st. 1. ZPP-a. Ujedno tuženiku nisu dosuđen trošak sudska pristojbe na presudu jer pada na teret tužitelja, kao i trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu jer navedeni trošak dospjela pravomoćnošću presude i s obzirom na uspjeh u sporu. Zbog navedenog, valjalo je odlučiti kao u toč. III. izreke.

67. Tužitelju nije dosuđen trošak primjenom odredbe iz čl. 154. st. 1. ZPP-a zbog čega je odlučeno kao u toč. IV. izreke.

U Zagrebu 17. svibnja 2022.

Sudac:
Dina Jellin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku.

Dostaviti:

- tužitelju po pun. uz nalog za plaćanje sud pristojbe na presudu
- tuženiku po pun.
- kal. 30 dana

Broj zapisa: **eb30c-325bd**

Kontrolni broj: **0af95-b7bd2-37992**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DINA JELLIN, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.